

ישראל: דרג 1

ממשלת ישראל עומדת בכל דרישות המינימום הקשורות למאבק בסחר בבני אדם. הממשלה המשיכה לפעול בנחרצות ובעקביות במהלך תקופת הדיווח הנידונה, ולפיכך נותרה ישראל בדרג 1. בעקבות מאמצי הממשלה, גדל מספר הסוחרים שהועמדו לדין ושהורשעו. כמו כן, נחקרו, הועמדו לדין והורשעו יותר מבצעים של עבירות של עבודת כפייה ולראשונה אחרי מספר שנים, הוכרו חמישה קורבנות של עבירות מסוג זה. במקביל, המדינה ממשיכה להפעיל מקלטים ומתקנים אחרים המספקים לקורבנות מגוון שירותי טיפול ושיקום לטווח המידי והארוך. הממשלה אמנם עמדה בדרישות המינימום, אך הענישה מספר קורבנות סחר מוכרים ובלתי-מוכרים מקרב אוכלוסיית המהגרים האפריקאים בגין עבירות הגירה. הממשלה אף הוסיפה ליישם מדיניות שהגבירה את חשיפתה של אוכלוסייה זו לסחר בבני אדם, ובפרט את פגיעותן של נשים אריתריאיות. בנוסף, נוהלי זיהוי הקורבנות של הממשלה מנעו מקורבנות מסוימים לקבל שירותי הגנה ראויים או גרמו לדיחוי בקבלת שירותים אלה.

המלצות

סינון פרואקטיבי של מהגרים אפריקאים בלתי-סדירים במטרה להבטיח שקורבנות סחר מאוכלוסייה זו לא ייענשו על פעולות בלתי-חוקיות שאולצו לבצע על ידי הסוחרים, כגון עבירות הגירה. * חקיקת תיקון לחוק איסור סחר בבני אדם (2006) כך שיכלול הגדרה לסחר בבני אדם שתתאים לחוק הבינלאומי. * הגברת המאמצים לחקור, להעמיד לדין ולהרשיע את הסוחרים בבני אדם למטרות עבודת כפייה. * הטלת עונשים כבדים יותר על סוחרים שהורשעו, בהתאם לחומרת העבירה. * הגדלת מספרם ופיזורם הגיאוגרפי של בעלי התפקידים הממשלתיים המורשים להכיר רשמית בקורבנות סחר שהוכרו, לרבות הקורבנות המופנים על ידי ארגוני חברה אזרחית, על מנת לאפשר להם גישה יעילה יותר לשירותי הגנה. * ביטול "חוק הפיקדון" (סעיף 4 לחוק למניעת הסתננות) המגביר את חשיפתה של אוכלוסיית המהגרים האפריקאים הבלתי-סדירים לסחר בבני אדם. * העלאה משמעותית של המודעות למאבק בסחר בבני אדם וקיום מספר גדול יותר הדרכות בעניין זיהוי קורבנות עבור שוטרים ברמה האזורית והמקומית. * סיפוק גישה למערכת הבריאות הלאומית עבור קורבנות של כל סוגי הסחר, לרבות מקלטים וטיפול רפואי ופסיכולוגי, בזמן שהייתם בישראל. * הגדלת מספר מפקחי העבודה, העובדים הסוציאליים והמתורגמנים בענפי החקלאות, הבנייה והסיעוד והדרכתם לגבי נוהלי זיהוי קורבנות. * הגברת אכיפת זכויותיהם של עובדים זרים. * נקיטת צעדים לביטול הגבייה של דמי תיווך מעובדים על ידי חברות כוח אדם מורשות ותוך ווידוא כי כל דמי התיווך ישולמו על ידי המעסיקים. * מינוי ועדה או ועדת משנה של הכנסת שתעסוק בסחר למטרות עבודת כפייה. * פיתוח השיטות להערכת יעילותן של הדרכות הניתנות לנציגי אכיפת החוק, לרבות שוטרים וסוהרים, בעניין זיהוי קורבנות ואכיפה של חוקים נגד סחר לצורך עבודת כפייה או זנות וניצול מיני.

העמדה לדין

הממשלה הגבירה את המאמצים להעמיד לדין ולהרשיע סוחרים בבני אדם. חוק איסור סחר בבני אדם (2006) אוסר על סחר לצורך זנות וניצול מיני או עבודת כפייה וקובע עונשי מאסר של עד 16 שנים בגין סחר באדם מבוגר ועד 20 שנים בגין סחר בילד. עונשים אלה הינם חמורים במידה מספקת, ולגבי סחר למטרות זנות וניצול מיני, ותואמים לאלה הנגזרים בגין פשעים חמורים אחרים, כגון אונס. בניגוד להגדרת המונח "סחר בבני אדם" לפי החוק הבינלאומי, החוק אינו מבסס את השימוש בכוח, בהונאה או בכפייה כרכיב מהותי של הפשע. על פי סעיף 376(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, החזקת דרכונו של אדם בניגוד לרצונו גוררת עונש מאסר של שלוש עד חמש שנים.

ב-2018, המשטרה פתחה ב-139 חקירות בסך הכל, לרבות 114 חקירות בשל חשד לסחר למטרות זנות וניצול מיני, שמונה בשל חשד לסחר למטרות עבודת כפייה, ו-17 בשל חשד לסחר בילדים למטרות זנות וזנות וניצול מיני – זאת בהשוואה ל-231 חקירות בשל חשד לסחר למטרות זנות וניצול מיני ואפס חקירות בשל חשד לסחר למטרות עבודת כפייה ב-2017. ב-2018, הממשלה פתחה 22 תיקי תביעה (13 בגין סחר במבוגר למטרות זנות וניצול מיני, שתיים בגין סחר למטרות עבודת כפייה ושבע בגין סחר בילדים למטרות זנות וניצול מיני) – זאת בהשוואה ל-10 תיקי תביעה בגין סחר למטרות זנות וניצול מיני ואפס בגין סחר למטרות עבודת כפייה שנפתחו ב-2017. ב-2018, הממשלה הרשיעה חמישה סוחרים – אחד בגין סחר למטרות עבודת כפייה וארבעה בגין סחר בילדים למטרות זנות וניצול מיני, אך אפס בגין סחר במבוגרים למטרות זנות וניצול מיני – זאת בהשוואה לשלוש הרשעות בגין סחר במבוגרים ובילדים למטרות זנות וניצול מיני ואפס בגין סחר למטרות עבודת כפייה ב-2017. בנוסף, הרשויות פתחו 1,271 חקירות פליליות והגישו 175 כתבי אישום בגין חשדות לעבירה על דיני העבודה, שהובילו ל-35 עונשים, לרבות קנסות ופיצויים בסך של כ-8.46 מיליון ש"ח (2.27 מיליון דולר), וכן קנסות מנהליים בסך של כ-8.01 מיליון ש"ח (2.14 מיליון דולר). הרשויות הגישו גם שלושה כתבי אישום נגד מעסיקים בגין הפרת זכויותיהם של ילדים. הממשלה דיווחה גם כי נפתחה חקירה נגד שני בעלי תפקידים ממשלתיים שהיו מעורבים לכאורה בסחר ובעבירות הקשורות לסחר. כמו כן, דווח כי מתנהל תיק נגד שוטר בגין חשד לשידול ליחסי מין של שני קורבנות סחר שעליהן מונה לשמור, זאת בזמן שהקורבנות המתונו בדירת מעבר כדי להעיד במשפט נגד הסוחרים. תיק זה היה עדיין תלוי ועומד נכון לתום תקופת הדיווח. בנוסף, הממשלה הצהירה כי מתנהלת חקירה נגד בעל תפקיד במשרד החקלאות ופיתוח הכפר – אותו אדם סייע להכניס לישראל אזרחים גיאורגיים בתמורה לכסף שקיבל מהאזרחים הגיאורגיים או ממי שסחרו בהם באמצעות תעודת העובד שלו.

כפי שעשתה בשנים קודמות, הממשלה קיימה הדרכות מקיפות על איסור הסחר בבני אדם, השתלמויות להעלאת המודעות לנושא וסמינרים רלוונטיים, בהשתתפות יותר מ-925 בעלי תפקידים. הממשלה הגדילה את מספר ההדרכות כדי לוודא שכל השופטים הדנים בתיקים פליליים ישתתפו בהדרכת החובה העוסקת בפשעי מין ובסחר בבני אדם.

הגנה

ככלל, הממשלה המשיכה לעשות מאמץ משמעותי להגן על קורבנות. עם זאת, מדיניות ונוהלי זיהוי הקורבנות מנעו מכמה קורבנות סחר, בעיקר מאוכלוסיית המהגרים האפריקאים, לקבל שירותי הגנה ראויים. הממשלה המשיכה להפיץ תדריכי זיהוי קורבנות סחר למשרדי הממשלה הרלוונטיים. ב-2018, הממשלה דיווחה כי התקבלו מארגוני חברה אזרחית וממקורות ממשלתיים 105 הפניות עבור קורבנות סחר, ו-30 מהן היו עדיין בבדיקה נכון לתום תקופת הדיווח. הממשלה העניקה מעמד רשמי של קורבן סחר ל-59 (41 נשים ו-18 גברים) מתוך 105 האנשים שהופנו – מדובר בירידה, בהשוואה ל-73 הקורבנות שהוכרו ב-2017. מקרב הקורבנות שהוכרו, חמישה היו גברים שנפלו קורבן לעבודת כפייה – קורבנות העבודה הכפויה הראשונים שהוכרו על ידי הממשלה מזה שמונה שנים. יחידת תיאום המאבק בסחר בבני אדם של משטרת ישראל (הכוללת שתי שטורות) הייתה הישות הממשלתית היחידה שהורשתה להעניק לאנשים מעמד רשמי של קורבן סחר – המספק לקורבן גישה מלאה לשירותי הגנה. מאחר ששני שוטרים בלבד בכל המדינה הורשו לבחון בקשות של קורבנות, התהליך עיכב באופן משמעותי את הגישה לשירותי הגנה חיוניים. יתרה מכך, ארגוני חברה אזרחית דיווחו כי תקן ההוכחה המחמיר של הממשלה לעניין הענקת מעמד רשמי של קורבן – הדורש הודאות של עדי ראיה, תאריכים ופרטים הנמסרים על ידי הקורבנות – מנע מעמד רשמי זה מלפחות 18 קורבנות שהופנו על ידי ארגוני חברה אזרחית, ולפיכך אותם קורבנות לא זכו לקבל טיפול ראוי. יתר על כן, חלק מארגוני החברה האזרחית נמנעו מהפניית מקרי סחר של אנשים מקהילת המהגרים הבלתי-סדירים מאריתריאה וסודאן, זאת בשל רף ההוכחה הגבוה והסיכון שתהליך הבקשה יגרום טראומה נוספת לקורבנות מבלי להסתיים בהכרה. על מנת להפיג מעט את החששות, היחידה הלאומית לתיאום המאבק בסחר בבני אדם, בתיאום עם האגף לסיוע משפטי במשרד המשפטים ועם ארגוני חברה אזרחית, הוסיפה לקיים הליך מהיר שנועד להעניק לקורבנות מעמד של קורבן סחר באופן יעיל יותר.

הממשלה ממשיכה לספק לקורבנות כל סוגי הסחר מגוון רחב של שירותי הגנה ומעודדת את הקורבנות לסייע בחקירה ובתביעה כנגד האנשים שסחרו בהם. הממשלה לא דרשה מהקורבנות להשתתף בתיקים המשפטיים כתנאי לקבלת אשרת שהייה וסיוע. הקורבנות יכלו גם לבחור לעזוב את המדינה בעוד הליכי המשפט תלויים ועומדים. הממשלה המשיכה לתפעל מקלט עם 35 מיטות עבור נשים שהיו קורבנות סחר, וכן דירות מעבר עם 18 מיטות עבור קורבנות סחר נשים ושש מיטות עבור קורבנות סחר גברים. דיירי המקלטים היו חופשיים לעזוב. בהתאם לחוק, ניתנה לכל הקורבנות שהתגוררו במקלטים אשרה מסוג B1 – אשרת עבודה בלתי-מוגבלת. המקלטים הציעו שנה אחת של שירותי שיקום, לרבות הכשרה תעסוקתית, תמיכה פסיכו-סוציאלית, טיפול רפואי, שיעורי שפה וסיוע משפטי. המשטרה הפנתה את כל 59 הקורבנות למקלטים, אך חלקם סירבו להיכנס למקלט והשתמשו במקום זאת בשירותי שיקום שניתנו במרכז יום ממשלתי. ב-2018, המקלט לנשים סייע ל-52 קורבנות, בנוסף לשישה ילדים של קורבנות. המקלט לגברים סייע ל-45 קורבנות, ואילו דירות המעבר סייעו ל-35 גברים ונשים, לרבות 17 ילדים. רוב הקורבנות במקלט הגברים היו אתיופים ואריתריאים. כמענה לעלייה במספר הילדים של קורבנות סחר ששהו במקלטים ב-2018, הממשלה הרחיבה את שירותי השיקום המותאמים לילדים באותם מקלטים. משרד השירותים החברתיים הוסיף להפעיל מרכז יום בתל אביב עבור גברים ונשים קורבנות סחר שהמתינו לקבלת מקום במקלט, שבחרו לא להישאר במקלט או שהו כבר שנה במקלט. אותו מרכז יום סיפק שירותים פסיכו-סוציאליים ומזון. העובדים הסוציאליים במרכז

הודרכו כיצד לזהות אנשים הנמצאים בסיכון ועלולים לשוב ולהיות קורבנות סחר. ב-2018, המרכז סיפק שירותים ל-236 גברים ונשים שהיו קורבנות – כולם מהגרים סדירים מאריתריאה – וכן ל-100 ילדים של קורבנות. בנוסף, הממשלה המשיכה לספק לקורבנות סחר מוכרים, אם בחרו לא לשהות במקלטם, מכתב רשמי שהגן עליהם ממעצר אפשרי בגין עבירות הגירה, וכן מספרי חירום של מקלטים ומשרדי ממשלה רלוונטיים. קורבנות סחר מוכרים השוהים מחוץ למקלטם לא היו זכאים בעבר לטיפול רפואי חינוכי במוסדות בריאות ממשלתיים שונים, אך ב-2018 משרד הבריאות אישר אספקה של טיפולים רפואיים מוגבלים עבור אותם קורבנות במתקן אחד. הממשלה אף הרחיבה את הטיפולים הגינקולוגיים וטיפול השיניים הזמינים לקורבנות סחר מוכרים השוהים במקלטם. ב-2018, הממשלה סיפקה טיפול רפואי ל-94 גברים ונשים שהיו קורבנות סחר.

האגף לסיוע משפטי המשיך לספק סיוע משפטי חינוכי לקורבנות סחר. צוות האגף ביקר במקלטם ובמתקני מעצר באורח קבע כדי לספק ייעוץ. ב-2018, המשרד קיבל 109 בקשות לסיוע משפטי לקורבנות סחר פוטנציאליים, לרבות 52 מהגרים סדירים שיתכן כי נפלו קורבן לסחר בסיני. ב-2018, הממשלה הנפיקה 15 אשרות B1 ראשוניות והאריכה 36 אשרות עבור קורבנות סחר למטרות זנות וניצול מיני ועבודת כפייה. היא הנפיקה גם 28 אשרות המונעות את גירושם של קורבנות סחר והאריכה שתי אשרות מסוג זה ב-2018. הממשלה אפשרה לקורבנות הסחר לעבוד בזמן שהתנהלו חקירה ותביעה כנגד האנשים שסחרו בהם. קרן החילוט הממשלתית, המשתמשת ברכוש ובכסף המעוקלים מהסוחרים בבני אדם כדי לסייע לקורבנות, לא קיבלה בקשות חדשות לסיוע כספי ב-2018.

הממשלה הוסיפה לקיים נהלים המונעים הליכים נגד קורבנות סחר בגין פעולות לא חוקיות שהם אולצו לבצע על-ידי הסוחרים תוך כדי ניצולם. עם זאת, הממשלה לא סיננה באופן שיטתי את אוכלוסיית המהגרים האפריקאים הבלתי-סדירים כדי לזהות קורבנות סחר, וכתוצאה מכך ייתכן שהרשויות הענישו קורבנות בלתי-מוכרים, ואף כמה קורבנות מוכרים, בגין עבירות הגירה. לדוגמא, הממשלה הוסיפה ליישם את "חוק הפיקדון" (סעיף 4 לחוק למניעת הסתננות), המחייב מעסיקים להפקיד אחוז מסוים משכרם של מהגרים בלתי-סדירים – לרבות זה של קורבנות סחר מוכרים – בקרן שלמהגרים אין גישה אליה עד עזיבתם את המדינה. המדינה יכולה אף להוסיף לקרן עונשים בגין כל יום שבו המהגר שוהה במדינה ללא אשרה. ארגוני חברה אזרחית דיווחו כי מעסיקים מסוימים עיכבו משכורות אך לא הפקידו אותן בקרן. יתרה מכך, ארגוני חברה אזרחית דיווחו כי חוק זה דחק מהגרים – בעיקר נשים אריתריאיות – לשוק השחור, לרבות לזנות, ובכך הגביר את חשיפתם לסחר בבני אדם. במרץ 2018, הממשלה סגרה את מרכז השהייה "חולות" ושחררה את כל המהגרים הבלתי-סדירים ששהו בו, אך לא גירשה אותם בכפייה, כפי שהצהירה שתעשה בעבר. כמו כן, בהתאם לצו בית משפט, הממשלה שחררה באפריל 2018 את כל המהגרים האריתריאים מכלא סהרונים, מלבד אלה החשודים בעבירות פליליות. הממשלה לא סיננה באופן פרואקטיבי את האסירים המשוחררים כדי לזהות קורבנות סחר, אך ארגון חברה אזרחית דיווח כי זיהה לפחות חמישה קורבנות סחר מקרב המשוחררים. הממשלה המשיכה להציע למהגרים אפריקאים בלתי-סדירים תמריצים לעזוב מרצונם את ישראל למדינה שלישית באפריקה. ההצעה כללה מענק של \$3,500 ותשלום על כרטיס טיסה לאוגנדה או לרואנדה. עם זאת, ארגוני חברה אזרחית ונציבות האו"ם לפליטים אישרו כי מהגרים שהגיעו לאוגנדה או לרואנדה לא קיבלו זכויות תושבות או תעסוקה. ארגון בינלאומי דיווח כי עזיבות "מרצון" נמשכות נכון ליוני 2018,

אם כי צומצם השימוש באמצעי כפייה בכדי לעודד עזיבה – זאת מאחר שהרשויות הישראליות לא יכלו לכלוא את אלה שסירבו לעזיבה "מרצון" וחידשו את אשרותיהם.

מניעה

הממשלה המשיכה במאמץ נרחב למנוע סחר בבני אדם ולהגביר את המודעות לתופעה בקרב הציבור ובעלי התפקידים הממשלתיים. היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם תיאמה בייעילות פעולות נוספות נגד סחר עם משרדי ממשלה וארגוני חברה אזרחית רלוונטיים במהלך תקופת הדיווח, וצוות היחידה עדיין מופיע בקביעות בתקשורת כדי להעלות את המודעות לסחר. בינואר 2019, הממשלה אישרה תכנית פעולה לאומית חדשה לחמש שנים, הבאה במקומה של תכנית משנת 2007. התכנית החדשה כללה דגש על עבודת כפייה, מנגנוני זיהוי קורבנות, אכיפה נגד שרשראות אספקה ועסקים המסייעים לסחר בבני אדם, וכלים חדשים למלחמה בפעילויות הסחר המקוונות. עם זאת, הממשלה לא הקצתה משאבים כספיים נוספים ליישום מלא של התכנית החדשה. ועדת המשנה של הכנסת למאבק בסחר בנשים ובזנות התכנסה באורח קבע, קיימה 11 ישיבות וערכה שני ביקורים במרכזי תמיכה של ארגוני חברה אזרחית במהלך תקופת הדיווח. הכנסת לא כינסה ישיבות על סחר למטרות עבודת כפייה.

בתשעת החודשים הראשונים של 2018, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים – שהעסיק 261 מפקחי עבודה ומתרגמים לצורך פעילויות פיקוח שגרתיות – הנפיק 681 אזהרות מנהליות, הטיל 60 קנסות והגיש תלונה פלילית אחת נגד שני אנשים (תלונה זו הובילה לקנסות בגין עבירה על דיני העבודה). ארגוני חברה אזרחית המשיכו לדווח כי אין מספיק מפקחי עבודה בכדי לאכוף את דיני העבודה, בפרט בענפי הבנייה והחקלאות. בנוסף, ארגוני חברה אזרחית דיווחו כי הממשלה לא פיקחה בייעילות על חברות כוח אדם ולא נלחמה ברשתות פליליות שגייסו זרים לענפי הבנייה והסיעוד וכן לזנות. ב-2018, הממשלה חתמה על שני הסכמי עבודה ביטרליים עם הפיליפינים כדי לאפשר תעסוקה של עובדים פיליפינים בענף הסיעוד ובמלונות. ההסכם החדש אינו תקף לאלפי מטפלים פיליפינים שכבר עובדים במדינה, אם כי הוא מעניק להם גישה לקו סיוע. לממשלה היו הסכמי עבודה ביטרליים עם שש מדינות נוספות לצורך תעסוקה בחקלאות ובבנייה. ב-2018, 11,114 מתוך 25,358 העובדים הזרים שהגיעו לישראל עשו זאת בהתאם להסכמים הללו. הממשלה הצהירה כי החל מדצמבר 2018, ניתן יהיה לגייס עובדים זרים בענפי הבנייה והחקלאות אך ורק בהתאם להסכמי העבודה הביטרליים. ארגוני חברה אזרחית דיווחו כי ההסכמים של ישראל עם איגודי מעסיקים סינים פרטיים דורשים מעובדים בתעשיית הבנייה לשלם לגופי גיוס מורשים עד \$30,000 כעמלת גיוס ובעבור הוצאות, והדבר עלול להגדיל את החוב של העובדים ולהגביר את חשיפתם לעבודת כפייה. הממשלה לא הציגה תכנית למניעת ניצול של סטודנטים ממדינות מתפתחות שהועבדו בכפייה בתעשיית החקלאות. בהתאם לנוהל רשות האוכלוסין וההגירה לגבי חברות כוח אדם המגייסות עובדים לענף הסיעוד, הרשות הוסיפה לדרוש מכל חברת כוח אדם להעסיק עובד סוציאלי מורשה שיהיה אחראי לפיקוח על תנאי העבודה של המטפלים הזרים (לרבות ביקורים בבתיים) ולדיווח לרשויות הרלוונטיות על עבירות על דיני העבודה.

הממשלה, בשיתוף פעולה עם ארגון חברה אזרחית, המשיכה להפעיל קו חם הפועל 24 שעות ביממה כדי לסייע לעובדים זרים הנמצאים בישראל בהתאם להסכמים הביטורליים. הקו החם מעסיק 11 מתורגמנים הדוברים תשע שפות: סינית, תאילנדית, בולגרית, רוסית, נפאלית, סינהאלית, רומנית, אוקראינית וטורקית. ב-2017, הקו החם קיבל 2,332 שיחות, רובן מפועלי חקלאות תאילנדיים ופועלי בניין סינים. לא הופעל כל קו דומה עבור כ-74,000 עובדים זרים רשומים שעבדו בישראל דרך העסקה פרטית, או עבור כ-131,000 עובדים פלסטינים שעבדו בישראל ובהתנחלויות הישראליות בגדה המערבית. בנובמבר 2018, הלשכה להגנת הילד פתחה קו סיוע חנימי שבעזרתו ניתן לדווח על תקיפות מקוונות נגד ילדים, אך הממשלה לא הקצתה קו נפרד לילדים שהינם קורבנות סחר מכל הסוגים. הממשלה פתחה גם קו חירום לנשים וילדות בזנות, אך לא סיפקה נתונים על פעילותו ב-2018. הממשלה המשיכה במאמצים להפחית את הביקוש לסחר במין, לרבות תיירות מין.

פרופיל הסחר בבני אדם

כפי שדווח בחמש השנים האחרונות, הסוחרים בבני אדם מנצלים קורבנות מקומיים וזרים בישראל. עובדים זרים, בעיקר מדרום אסיה ודרום-מזרח אסיה, ממזרח אירופה וברית המועצות לשעבר, ומהגדה המערבית ועזה, מהגרים לישראל עבור עבודה זמנית בתחומי הבנייה, החקלאות והסיעוד. חלק מאותם עובדים הם קורבנות לעבודת כפייה. נכון לאוקטובר 2018, נתונים שהתקבלו דרך ממשלת ישראל, הרשות הפלסטינית, האו"ם, ארגוני חברה אזרחית והתקשורת הצביעו על כך שהיו 215,000 עובדים זרים חוקיים ו-129,000 עובדים זרים בלתי-חוקיים, לרבות עובדים פלסטינים, בישראל ובהתנחלויות הישראליות בגדה המערבית. עובדים זרים, ובפרט גברים טורקים, סינים, פלסטינים, רוסים ואוקראינים בענף הבנייה, סובלים מהפרת זכויות עובדים ומסחר בבני אדם. מעסיקים מסוימים בענף הבנייה גובים מעובדים פלסטינים עמלות חודשיות בניגוד לחוק, ובמקרים רבים מעבירים עובדים פלסטינים למקומות עבודה אחרים באופן בלתי-חוקי. אותם עובדים פגיעים יותר לעבודת כפייה. לעתים הסוחרים חושפים גברים ונשים מתאילנד לעבודת כפייה בענף החקלאות הישראלי – שבו הם מתמודדים עם שעות עבודה ארוכות, ללא הפסקות או ימי מנוחה. הדרכונים של אותם עובדים נלקחים והם מתקשים להחליף את המעסיק בשל מגבלות שהוטלו על אשרות העבודה שלהם. סוחרים מסוימים בענף החקלאות מגייסים סטודנטים ממדינות מתפתחות לתכניות לימוד חקלאיות על בסיס אשרת סטודנט ומאלצים אותם לעבוד בתעשייה מרגע הגעתם. בכך עוקפים הסוחרים בערמה את הסכמי העבודה הביטורליים. עובדים בענף הסיעוד פגיעים מאוד לעבודת כפייה בשל העובדה שהם מבודדים בתוך מקום מגורים פרטי ואינם מוגנים לפי דיני העבודה. ארגוני חברה אזרחית מקומיים מדווחים כי הסוחרים בבני אדם חושפים את המטפלים לפגיעה, כגון תשלום עמלות גיוס מופרזות, הסכמי עבודה שעיקרם הונאה, שעות עבודה ארוכות, החרמת דרכונים, תשלום שכר נמוך, אלימות פיזית, הטרדה מינית והתעללות, מניעת פיצויי פיטורין ותנאי לינה בלתי-ראויים, לרבות – במקרים מסוימים – מגורים באותו חדר עם המעסיק שלהם. המטפלים הזרים מהווים את הקבוצה הגדולה ביותר מבין העובדים הזרים במדינה, ונשים מהוות רוב מוחלט מקבוצה זו. מדיניות הממשלה היא לדחות בקשות מקלט בסדר דין מהיר, והדבר הביא לירידה במספר הבקשות שהוגשו על ידי אוקראינים וגיאורגים – אלה הוחלפו בעובדים רוסים ומולדבים שהגיעו

במספרים גדולים ובאותו אופן: רשתות כוח אדם מגייסות עובדים לישראל בתואנה של תהליך בקשת מקלט, גובות מהעובדים עמלות תיווך גבוהות, ומוכרות להם מסמכים מזויפים. אותם עובדים חשופים לניצול. דווח גם כי ילדים בדואים-ישראלים מסוימים חשופים לעבודת כפייה וחווים שעות עבודה ארוכות ואלימות פיזית.

גברים ונשים מאריתריאה וסודאן שהיגרו לישראל או ביקשו בה מקלט חשופים מאוד לסחר למטרות זנות וניצול מיני, ועבודת כפייה בישראל. נכון לאוקטובר 2018, היו בישראל 31,000 מהגרים ומבקשי מקלט אפריקאים, כמעט כולם מאריתריאה או מסודאן. לפי ארגוני חברה אזרחית, אותם מהגרים ומבקשי מקלט הפכו חשופים עוד יותר לסחר בבני אדם בעקבות יישום חוק הפיקדון על ידי הממשלה, מאחר שחוק זה הפחית את משכורת הנטו באוכלוסייה זו. המצוקה הכלכלית בקרב נשים מאוכלוסייה זו, ובמיוחד הנשים האריתריאיות, הגדילה משמעותית את פגיעותן לסחר למטרות זנות וניצול מיני. מאז 2007, אלפי מהגרים אפריקאים נכנסו לישראל דרך חצי האי סיני. מספר המהגרים שהגיעו כך לישראל עלה לשיא של יותר מ-17,000 ב-2011, וצנח באופן דרמטי לאפס ב-2017. רבים מאותם מהגרים נחטפו בסיני וספגו התעללות קשה לפני ההגעה לישראל, לרבות סחר למטרות זנות וניצול מיני ועבודת כפייה, מידיהן של קבוצות פושעים הפעולות בסיני.

ילדות ישראליות, נשים וילדות ישראליות-בדואיות ופלסטיניות ונשים זרות פגיעות לסחר למטרות זנות וניצול מיני בישראל. הסוחרים משתמשים ברשתות חברתיות, לרבות יישומי היכרות, פורומים וצ'אטים מקוונים וקבוצות פייסבוק, כדי לנצל ילדות בזנות. ארגון חברה אזרחית דיווח ב-2018 כי כ-3,000 ילדות ישראליות נפלו קורבן לסחר למטרות זנות וניצול מיני בישראל. נשים וילדות ישראליות-בדואיות ונשים וילדות פלסטיניות מהגדה המערבית פגיעות לסחר למטרות זנות וניצול מיני כאשר בני משפחתן מאלצים אותן להינשא לגברים מבוגרים מהן – אותן נשים וילדות חוות התעללות פיזית ומינית, אימים באלימות והגבלת תנועה. ארגוני חברה אזרחית מדווחים כי יש בישראל גברים ונערים פלסטיניים מקהילת הלהט"ב החשופים להתעללות ולזנות וניצול מיני בשל היעדר מעמד חוקי ובגלל הגבלות על אפשרויות התעסוקה של פלסטינים בישראל. נשים טרנסג'נדריות בזנות מנצלות מסוימות עוברות ניצול בזנות על מנת לממן את טיפולי ההמרה. נשים טרנסג'נדריות בזנות מנצלות לעתים ילדות טרנסג'נדריות צעירות (לעתים בנות 13 בלבד). חלק מאותן ילדות הן כאלו שברחו מהבית. הסוחרים בבני אדם חושפים נשים ממזרח אירופה וברית המועצות לשעבר, מסין ומגאנה, וכן גברים ונשים מאריתריאה, לסחר למטרות זנות וניצול מיני בישראל. חלק מהנשים מגיעות עם אשת תייר כדי לעבוד מרצונן בזנות – בעיקר בעיר הנופש הדרומית אילת – אלא שהסוחרים מנצלים אותן לאחר מכן. דווח כי חלק מהסוחרים מוליכים שולל את הקורבנות באמצעות הצעות עבודה מזויפות או מטעות המפורסמות באינטרנט – לעתים באתרי דרושים לגיטימיים.